

Eurakoski helmikuun valossa. Koski on komea, mutta se tarvitsisi vaellusreitit, jota pitkin meritaimenet ja muut virtaan nousevat kalat pääsisivät siirtymään yläjuoksun elin- ja lisääntymisalueille.

Kuva: Seppo Varjonen

Helmikuun valo antaa enteitä kevään tulosta

On aurinkoinen Helin päivä, kun kirjoitan tätä jäsenkirjettä. Vajaa kuukausi niin ollaan jo kevätpäiväntasauksessa. Yö ja päivä ovat silloin saman pituiset. Kevään eteneminen on jo pitkällä. Tänään, pitkään jatkuneen pakkasjakson keskellä, kevät tuntuu kaukaiselta unelmalta. Retkeilen vaihteeksi kotikyläni koskella, Eurakoskella. Pakkasesta huolimatta kosken reunan luminen jääkansi on täynnä jälkiä. Tunnistan laulujoutsenen, harmaahaikaran, saukon ja koskikaran jäljet. Joki ja sen rannat ovat täynnä elämää. Odotamme kaikki kevättä kuten tervalepän vielä pienet ja kovat hedenorkot. Kuukauden päästä ne loistavat kauniin purppuranpunaisina jokirannan tervalepikossa.

Saadessasi tämän kirjeen, on yhdistyksen vuosikokous jo pidetty. Kotisivuiltamme voit lukea siellä tehdyistä päätöksistä ja tulevista tapahtumista. Yhdistyksen vuoden pääteema on ennallistaminen. Tarkoitus on edistää joen valuma-alueen soiden, metsien ja koskialueiden ennallistamista. Lisäksi järjestämme luentoja, talkoita ja retkiä sekä osallistumme toritapahtumiin, messuille ja seminaareihin.

Olet sydämellisesti tervetullut kaikkiin tapahtumiin. Jäsenyytesi on toimintamme perusta. Jäsenmäärältään vahva ja aktiivinen yhdistys pystyy vaikuttamaan alueemme vesiensuojeluun. Jäsenmaksut taas antaa meille taloudellisen perustan toiminnalle. Yhdistyksen viime vuoden menoista noin puolet katettiin jäsenmaksutuloilla. Tämän kirjeen mukana saat jäsenmaksulomakkeen. Toivon, että olet tänäkin vuonna tukemassa yhdistystä Eurajoen vesiensuojelutyössä.

Hyvää kevättä toivottaen!

Seppo Varjonen

puheenjohtaja

Eurajoen vesiensuojeluyhdistys ry

Tervehdys Eurajoelta!

Ensimmäinen muistikuvani Eurajoesta on aivan 1970-luvun alkupuolelta. Olin Kainuntien sillalla ”itulakki” päässä ja pudottelin pieniä kiviä valtavan suurelta sillalta valtavan suureen jokeen.

Näin maaliskuun alussa mieleeni palaa kuitenkin eräs tapahtuma 1970-luvun lopulta. Olin tuolloin Eurajoen Alhonkoskella kaverini kanssa seikkailemassa – linkkarit taskussa ja rantalepikosta veistetyt keihäät käsissä, kuten siihen aikaan oli tapana.

Jostain syystä sain päähäni lähteä ylittämään kapeaa patoa kosken kohdalla. Ajatus tuntui hyvältä, mutta seuraavassa hetkessä putosin jokeen. Välillä olin uppeluksissa, välillä jäiden seassa pinnalla. Joki kuljetti minua alavirtaan, kunnes mutkan kohdalla aloin pyrkiä määrätietoisesti kohti rantaa. Sain otteen kasvillisuudesta ja vedin itseni ylös. Olo oli kirjaimellisesti aika vilpoinen.

Lähdin kävelemään kohti Krisantietä. Noin kilometrin kuljettuani pysähdyin hetkeksi istumaan lumipenkalle erään talon postilaatikon viereen. Talon emäntä huomasi minut ja tuli kysymään, mikä oli hätänä. Sain, että kaikki oli hyvin, lepäisin vain hetken ja keräisin voimia.

Jälkeenpäin olen ymmärtänyt, kuinka lähellä olivat olleet silloin sekä hukkuminen että paleltuminen. Tilanne oli paljon vakavampi kuin silloin nuorena osasin käsittää.

Vaikka en tuolloin heikon jään vuoksi veden varaan joutunutkaan, muistutus on silti ajankohtainen. Toivon, että olette aina varovaisia jokijäällä ja vesistöjen äärellä liikkeessanne, etenkin kevättalven vaihtelevissa oloissa.

Mika Kylänpää

Kirjoittaja on Eurajoen vesiensuojeluyhdistyksen hallituksen asiantuntijajäsen.

Vesiensuojeluyhdistyksen
kotisivu: www.evsy.fi
Sähköposti: evsy.ry@gmail.com

Facebookissa: [Eurajoki-foorumi](#)
ja [Elävä Eurajoki -ryhmä](#)

Instagramissa: [evsy_ry](#)

